

семѣйство. *Зк. 9.* Разсърди ся Юнакъ яралиа, Повлѣче ся, повлѣче ся На люты си раны, Улови си, улови си Своѣ дѣлѣж пушкѣ, Чи удари, чи удари Пиле соколово. *Гл. 253.* Азъ ѿ побутнѣхъ, тя ся повлѣче! Ами да бѣхъ ѿ тупнѣлъ? казалъ единъ овчяръ, кога-то го попытали: „абѣ, дѣдо Тичо, защо ни умря овца-та“? *Ч. 125.* Тѣ приличать на гѣбкавѣтѣ лозовы прѣчки, кои-то като немаѣ сила да стоѣтъ правы повличать са (*rampent*) сѣкогы около дѣнеря на нѣкое голѣмо дѣрво. *Т. 378. 2)* распространюсъ, -яюсъ: Леле Боже! ако ся повлѣче тая полазница и по други мѣста, тогасъ какво ли щѣтъ правять клетыты дѣвойкы. *Л. Д. 1870 р. 207.* А колко и каквы познанія ся повличать отъ хылады години. *ib. 1872 р. 96. 3)* тинусъ: Азъ купихъ прѣзъ Вѣлики поѣсти едѣнъ юзъ маслини, ама бѣше са повлѣчатъ. — **Повлѣча** не с. с. Има валове кои-то сѣ въ сѣстояние само съ едно повличанне да разтрошѣтъ буци-тѣ прѣстъ като на прахъ. *Л. Д. 1876 р. 68.*

Повѣдникъ с. м. *эпитетъ свадебнаго дружки:* „Побратиме ле Ю'ане! Викай мя деверъ повѣдникъ, калини да деверувамъ, Калини на моето либе!“ *М. 130.*

Повѣдѣ *гл. св. 1)* — конъ, немного повожу коня, (*ср. вѣдѣ, развѣждамъ конѣтъ*): Мирче войвода говоритъ: „Самовило ле, Майко ле! Доста ти коня поводишъ, Доста ти байракъ поносишъ. *М. 4.* Да стварѣтъ момчета конѣтѣ, да ги поводятъ. *Зк. 37. 2)* поживу въ замужествѣ: Ако щѣ ѿ два дни повѣдѣ, Пакъ щѣ Павѣнка да зѣмѣ. *Д. 65, 13—14.* **Повѣдимъ** са поживемъ въ замужествѣ.

Повѣй с. м. *1)* свивальникъ: Си го (мѣшко дете) зави во куманъ пелена, Си го пови со сѣрмени повой. *М. 17.* Една (Самодива-та) му (Христу) риза шиѣше, Втора му повой плетеше, Третья му шапка ниѣше. *Д. 6, 18—20.* Кръстникъ приготвува: едно ризе, едно антерійче, една шапкѣ, единъ повой и три свѣщи врѣзани съ здравецъ. *Ч. 3. 2)* о рядахъ плетня: Плѣтъ-тъ обично—ѣ изплѣтенъ художественно отъ четиры повоя; а всякъ повой ся плѣте съсъ два пѣрта кои ся подпѣхвѣтъ единъ подъ други до сякы колѣ. А пятый повой заплѣта подпѣрки. *Пк. 34.*

Повѣйникъ с. м. *тоже что* повой: Повѣйниците или поѣсете отъ фустанелите—измѣнявать формата на бѣлять дробъ. *З. 315.*

Повѣйниче с. с. (*тоже что* пеленѣче), новорожденное дитя: И ми дойде старъ свѣти Илія, И говоритъ на дете отъ рулека: „А егиди дете повѣйниче! *М. 40.*

Повѣрка с. ж. прѣдъ: Тя си направила отъ козеви вѣжѣ венецъ съ увиснали повѣрки, като да бѣхѣ нейни шевѣта отъ коса-та. *Л. Д. 1874 р. 242.*